

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensi[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De s[an]cto Stephano p[ro]tomarty. [sermo]. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

De sancto Stephano protomar.

T Quintus dies est recta iudicia. Recta dicit: qđ boni zelo fit iustitia: et non si uore vindice: alias petri esset mortaleceriam si alias iustitia fieret. ut pbarur. xxij. q. iiiij. Ea iustitia. Et. q. v. c. **D**iles. Et. c. cum minister. Hec ḡ iustitia fuit i beato Thoma: qđ parz in eo: qđ vicarius dei spiritus tunc inspirat: zelo iustitiae peule sententiaz ptra illi: qui eū pculerat z. Quod credendū est ipsum fecisse tanq; dei ministri. sicut z Doyles fecit sicut dī Ero. q. Et in decretis. xxij. q. iiiij. Nō in iherenda. Sic z Helyas fecit z quinogenarios. iiij. Reg. i. Helys ptra pueros ei deridētes ei illudentes. iiiij. Reg. iiiij. Tel dic histōriā totaz z. Ubi noctanduz est: qđ eo qđ dī qđ Tho. imprecat: est malu illi qđ dicit lis bi alapam: h̄ nō fuit vez p̄n Aug. Tel dicit: qđ h̄ fecit ex zelo iustitiae: sic Helyas cōtra quinogenarios. sicut legis. iiij. Reg. i. Sic z Helys ptra pueros. iiij. Reg. iiiij. David sepe imprecat: p̄tōtēs malu dicens. Conuertant p̄tōtēs in infernum: oēs gentes qđ obliuiscunt deū. Iē alibi. Veniat mors sup illos: et descendat in infernum viuētes z. Tel dicit qđ hoc dicit Thomas nō p̄ modū imprecat: sed p̄ modū p̄nūciationēs p̄p̄herando illud qđ futurū erat: sicut Job male dixit diei suo denunciando id quod erat Job. iiij. **S**extus dies ē pūra temptantia qđ presertim in duob; actib; exercetur videlicz. Primo in abstinentia a comedibiliib;. Secundo a venereis. De primo parz existens in mensa cōiuīj regalis non comedebat z. De secundo quia castitas sua tantū excellens fuit qđ erāt alios odore mirifico attrahebat. **U**nū suū merito castitatis sponsus et sponsa fecerūt votū virginitatis Dic historiaz. **S**eptimus dies ē alta prudētia. Prudētia est duplex. Lintima siue bassa et hec versat circa terrena: et est falsa. Sicut est prudētia avariā ad pēcuniā et gregādā/luxuriosi ad voluptates/ superbi ad honores. **L**orra bane dicit. Perdā sapientiā sapientū et prudentiā prudētū ē probabo. i. **L**oz. i. Prudētia ḡ alta dī illa qđ versat erga celestia capescendā qđ excellenter fuit in beato Thoma: sicut parz in optimo modo quē adinuenit ad palatiū edificandū in celo z. Dic historiam. **O**ctauus dies cōstantia. Hec accepit p̄ianū qđ contra apostolos: et contra dīcūtūm vice erēne, qđ nō qui incepit: sed qui p̄seuerauerit saluus erit. **D**arth. xij. Et. xxij. Ber. Inter ceteras p̄tōtēs sola p̄seuerantia coronat: qđ habet p̄ firmam cōstantiā: qđ quā hō ita firmat in dei seruitio ut potius morē pati velit qđ p̄sentire pecato. Hanc habuit beatū Thoma. Dic ei? martyriū. Post istos docto dies uenit adeū Iēsus z ipsūz ad glām eraltra uit. Ad qua nos etiā dīgnus ipse p̄ducere qđ pro nobis dignat: est de virgine nasci et in cruce mori. Deo grās. Amen.

De beato Stephano protomartyre. Sermo. viij.

O Disputantes

On Stephāo n̄ potānt resistere sapientiēz p̄ sp̄l loquēbas Act. vij. inter ceteras p̄missiōes quas chūlū feci discipulis: singulariter fuit illa. Ego dabo vobis os: et sapientiā cui non poterunt resistere et tradicere omnes aduersariū ve stri Luc. xij. Os. i. eloquentia in ore. Ratio hui⁹ p̄missiōis fuit qđ chūlū volebat eos mitrare p̄ mundū: ubi habebāt dispūtare p̄tra philosophos et scientificos. Tp̄l autē apostoli erant p̄fatores et rudes z. Ideo fuit necessaria z. Hec p̄missio fuit completa in oīb; discipulis: sed singulariter in Stephano vt dicit thema. Disputantes z. secundū verba thematis norauit in beato Stephano duo singularia fz. Ex parte iudeoz pugna rigorosa: disputans cum Stephano. Ex parte chūlū victoria malay/gilofa: et non poterat resistere.

Quantum ad p̄missū: belūm rigorosum esse si contra vñū multi pugnaret ciuerib; us armoz generib; in circuitu z. sc̄ mūlti pugnabant cōtra Stephanū de fide catolica. Generunt em contra eā raboniō quinq; studijs generalib; fz de quinq; līz nagogia disputantes cum eo. Dicit reor⁹. Surreterunt autem quidam z. Act. vij. Synagoga idem est qđ cōgregatio doctorum et rabinorū z. Questio est hic quare magis et potius insurrexerunt p̄tra Sc̄

pulos christi qui tunc erant hierusalem: Rādeo: qz aliquid singularitatis erat in p̄dicitō Stephani plusq; in alijs in conseruanda gētes. Hoc dicit textus. Stephanus plenus gratia & fortitudine faciebat signa; pdigia magna in p̄lo Act. vi. Nota Graia, filia de qua David. Diffusa est gratia in labijs r̄c. ps. clvij. Secundo nota fortitudine fortis fuit p̄tra luxurias: quia fuit castissimus, vnde ppter castitatem suam fuit op̄positus mulierib; vt dicit Act. vi. & vij. Dic historiā: et cum tunc hoc Stephanus nō dimittetebat penitentiā. Item faciebat pdigia, i. pcul a dīgito que possunt fieri ut suscitare mortuos/illuminare cecos r̄c. Itēz. Signa: signa sunt que possunt fieri p̄na turā sed nō illo modo, vt curare infirmiatus r̄c. sed nō couertebar. Tūn quinque syngoge insurrexerūt cōtra beatum Stephani: ecce bataglia rigorosa. Et p̄ p̄mū Quantū ad secundū r̄c. Nota quomo do beatus Stephanus pdicabat d̄ mātria adiutoriū christi dices: q cecus erat qui hoc clare nō cognoscēbar. & alligabat illud verbi Jacob. Nō auferet sceptri de Iuda & dux de se. eius donec ve. qui mit. est & iper erit exspectatio gentium. Gene. xlix. Declarā r̄c. Item illud de hebreomadib; Danielis: que sunt. xlii. anni qui iam erat cōplēti. Contra hoc insurrexit synagoga. Et bertinoz: volens confundere beātū Stephani allegauit illud. Esa. xj. Egregiter virga de radice Jesse r̄c. Et sequitur pos nendo signa aduentus christi. Habitabit lupus cum agno: pardus cum beo ac cubabit. vitulus, & leo, & ouis simul morib; & puer parvulus minabit eos. vitulus et ypsilon pacientur, simul requiescent carui eoz, & leo quasi bos comedet paleas. Cum ergo ista signa non sunt cōplēta ergo Stephanus reuoca qd̄ dixisti. Respōdi beatus Stephanus q signa sunt complēta, sed prophetia loquit figuratiue de hominib; sub nomine bestiā: sicut Jacob alti loquuntur dices. Latulus leonis Iuda. Blacbar asinus fortis. Neptalmim cervus emissus. Beniamini lupus rapax. Gene. xliv. Latulus leonis Iuda. Iuda dicitur leo, q sicut leo dominab; bestiā: sic David q fuit de tribu Iuda debebat domina p̄ fructū ypginis voluit afferre omne bonū

B ij

r̄c. Sic ergo loquitur Elias. Lupus rāpax fuit Bartholomaeus ppter yluras: vt dicēt Beda. Agnus fuit Joannes evangeliſta q simul habitabat. Pardus diversorū colox fuit Nicodemus. Hecus Petrus apostolus qui simul habitabant. Vitulus de quo siebat p̄ncipale sacrificiū: significat corpus chri. Quid simplex anima christi. Leo diuinitas. Puer parvus. i. chis nos uiter natus minabit eos, qz caro anima & diuinitas fuerūt in chri. Et q Elias loquac; de hominib; p̄nt cū sequit in textu Non nocebitur ne occidet in yntuerio mōte sancto meo: qz repleta est terra scientia chri r̄c. Esa. xj. Et sic habuit victoriam.

CSecundo surrexit cōtra eū synagoga. Li renēliu: qz Stephanus pdicabat chri diuinitatē dicens: q sicut deus olim assūmptis formā ignis cum darer legē iudeis: vt patet Erod. xix. Et. xxix. ppter q vocabatur ignis. Dominus deus itus ignis cōsumens est. Deus. iii. Sic hodie deus alio sumptis formā humana que est melior qz forma ignis. Et id illā dimisit sed nō istā. Itēsi chri nō esset deus: cū scipm salua re nō posset r̄c. Tūc illi cōtra Stephanus arguēbat allegatiū textū. ps. lxxv. Israel si audiens me nō erit in te deus recess r̄c. Rādit Stephanus q chis nō est recens: sed eternus deus factus est homo recens sicut filius regis fieret de nouo miles r̄c. Et sic vicit. **T**ertio insurrexerunt contra eū illi de synagoga Alexandrinop. Dum enim Stephanus pdicaret trinitate gloria rum adducēs similitudinē de sole vñ igne r̄c. et sicut radius solis venit in hunc mundū nō relinques solem: sic filius r̄c. Ido ps. lxxv. In sole posuit deus tabernaculū suū. i. similitudinē sua. Tūc dixerūt. Contra Deus. vi. Audi israel: dñs deus tuus deus unus est. Rādit Stephanus. Deus unus est in essentia: sed in personis trinus. Et hoc videt i autoritate allegata. vbi p̄nū tria noia. Dñs. s. pater. Deus. s. filius tu? Deus. s. spūscētūs. Et i principio Bibile. In principio creauit aleyon in plurali: vbi oīdīk pluralitas glōnyaz. **Q**uarto cū Stephanus pdicaret de sacro eucharistie: adducēs rōnem. qz sicut q fructū diaibolus induxit rotū malū i mūdo: sic de

De sc̄to Stephano protomiar.

¶ Itē de eodē b̄o Stephano.
Sermo. ix.

Stephanus ple
nus gratia. Act. vi. et in epistola
bociana. Pro declaratione
thematis et introductōe materie nosan-
dū q̄ questio sit a sacris theologis. vitrum
homo possit esse certus se habere gratiam
di. Pro c̄ evidētia nota q̄ duplex ē grā di
qua theol. ponit. Prima est grā grā data
Secunda est grā gratiā faciens. Gratiā
gratiā data est donū dei data alīcū suprā
facultatē: non quid ad salutē suā sed alio
orum: sicut est scientia; p̄ficiencia; gratiā mi-
raculorū et h̄mō. Q̄b̄ ap̄ls ait. Unū
cuiq̄ at daf̄ pfectatio sp̄s. i. gratiā
quā patet ad utilitatē. Glō. illorū. Alij q̄
dem p̄ sp̄m datur sermo sapientie. Alij au-
tem sermo scientie fini eundē sp̄m. Alī
ri fides in eodem sp̄. Alij gratiā sanctarū
in uno sp̄. Alij operari virtutū. Alij pa-
p̄ficiencia. Alij dīcretio spiritū. Alij gene-
ra lingua. Alij interpretatio sermonū. j.
Loy. xij. Et sic sunt nouenā species huius
gratiā gratiā date: quas hic enumerat apo-
stolus. Paret p̄ma gratiā. Gratiā yo gra-
tum faciēs est donū dei. Et diffinatur sic
Gratiā est nīro anime sanctū reconciliā
amōrē: que datur p̄ncipaliter ad utilitatē
et salutem habentis: p̄ quā efficiet homo ca-
pax et dignus gloria vite ethīc. Et ista gra-
tia est incōparabiliter excellentior: prima
Ḡ. i. Loy. xij. Postq̄ apostolus emer-
uerit dona p̄tinentia ad gratiā gratiā dā-
tam: subdit. Adhuc excellentiorē vīa vos
bis demonstro. Et ostendā viam illā: sub-
dit statim in xii. ca. Loquens de charitate
que aut est idē q̄o gratiā gratiā faciens:
aut idē gratiā imēdiate vīta. Et hoc p̄-
bat videlicet q̄ hec gratiā sit excellētior p̄
ma: quia p̄ma gratiā fine sedā nihil valer-
et habēti sibi. Ḡ. i. dicit. Si linguis domi-
nū loquar et angeloy: charitatem autē nō ha-
buerō faciūs sum velut es sonas aut sym-
balū tunnēs. Et si habuero p̄ficiencia: et no-
uerim mysteria omnia: et omniē scientiam.
habuero oēm fidē: itav̄ mones trāferās:
charitatem autē nō habuero nihil sum. j. Lo-
rinb. xij. Ḡ. i. ex hoc habet q̄ nulla grati-